

عنوان مقاله:

چارچوبی برای ارزیابی و توسعه قابلیت نوآوری از طریق رویکرد پویایی سیستم (مورد مطالعه: شرکت متالوژی پودر مشهد)

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت توسعه فناوری، دوره 2، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

محمد حسن بچاری صالحی - کارشناس ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد

مصطفی کاظمی - عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد

علیرضا خوراکیان - عضو هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم اداری و اقتصاد

خلاصه مقاله:

قابلیت نوآوری محرک اصلی نوآوری و رقابت پذیری شرکت ها در محیط کسب و کار امروز است. شرکت ها برای بهبود مداوم نوآوری بایستی دایما وضعیت و چگونگی برهم کنش میان توانمندساز ها و نتایج نوآوری را تحلیل نمایند. تحقیق حاضر چارچوبی پویا برای بررسی روابط علی میان توانمندساز های قابلیت نوآوری (رهبری، استراتژی نوآوری، کارکنان، شراکت ها و منابع، و فرآیند نوآوری) و همچنین نتایج مورد انتظار آن ها (مشتری، کارکنان، سازمان و عملکرد کلی شرکت) ارائه کرده که در یک شرکت تولیدی مورد مطالعه قرار گرفته است. از تلفیق روش دیماتل که یک ابزار تحلیل چند معیاره است با مدل سازی پویایی سیستم، مدل پویایی قابلیت نوآوری ایجاد گردید. روابط و شدت نفوذ بین عناصر اصلی مدل به کمک روش دیماتل استخراج شده و از طریق پیش فرض تاثیر فزاینده ی توانمندساز ها بر رخداد نتایج نوآوری، مدل سازی صورت پذیرفت. نتایج شبیه سازی مدل دو توانمندساز کارکنان و استراتژی نوآوری را به عنوان حوزه های نیازمند بهبود معرفی نمود. در نتیجه نیز سناریوهای خط مشی شرکت نشان دادند که تلاش بیشتر برای بهبود توانمندساز کارکنان باعث ارتقاء سطح بلوغ قابلیت نوآوری در مدت زمان کوتاه تری می شود.

کلمات کلیدی:

بلوغ قابلیت نوآوری، روش دیماتل (DEMATEL)، مدل سازی پویایی سیستم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/665418>

